

ваха: Не него, но Варавка. А Варавка вѣше разбойникъ. Тогазъ Пилатъ зѣ Исуса и (го) вы. И койни-ты исплетоха кѣнецъ отъ трѣниѣ, възложиха (го) на глава-та мѡ, и овлѣкоха мѡ багрена дрѣха, и казѡваха: Радѡйсѡ, царю Иудейскый; и удраха мѡ плесницы. И излѣзе Пилатъ пакъ възнь, и казѡва имъ: Это, извождамъ вы го възнь, да познаете че ни една вина не намирамъ въ него. Тогава излѣзе Исусъ възнь, и носаше трѣненныѡ вѣнецъ и багрена-та дрѣха. И казѡва имъ (Пилатъ): Это чело-вѣкъ-тъ. А първосвѡщенницы-ти и слѡдгы-ты цюмъ го видѣха, извыкаха и казѡваха: Распни (го,) Распни (го.) Казѡва имъ Пилатъ: Земѣте го вы, и распнѣте (го.) Защото азъ не намирамъ вина въ него. Отговориха мѡ Иудей-ти: Ный законъ имамы, и по нашѡмъ законъ трѣба да умре; защото направи себе си Сынъ Божій. А Пилатъ като чѡ тѡзи дѡма, повече сѡ убоѡ. И влѣзе пакъ въ преторіѡ-та, и казѡва на Исуса: Ты отъ кѡдѣ си? А Исусъ мѡ отвѣтъ не даде. Казѡва мѡ Пилатъ: На мене ли не говоришь? Не знаешь ли че власть имамъ да тѡ распнѡ и власть имамъ да тѡ пѡснѡжъ? Отговори Исусъ: Не вы ималъ ты никаква власть надъ мене, ако не вѣ ти дадено отъ горѣ; за това който мѡ прѣдава на тебе има по голѣмъ грѣхъ. Отъ тоѡа Пилатъ искаше да го пѡснѣ; Иудей-ти обаче выкаха и казѡваха: Ако пѡснѣшь тогози, не си пріѡтель Кесаревъ: сѣкой който прави себе си

царь, противникъ ѣ Кесарю. А Пилатъ, като чѡ тѡзи дѡма, изведе Исуса възнь, и сѣдна на сѡ-дейскый прѣстолъ, на мѣсто-то ко-ето сѡ казѡваше каменопослано, а по Еврейскы Гавката. А вѣше петкъ на пасха-та, и часъ-тъ о-коло шесть; и казѡва на Иудей-ты: Это вашій царь. А тѣ извыкаха: Махни (го), махни, распни го. Казѡва имъ Пилатъ: Царѡ ли ва-шего да распнѡжъ? Отговориха пър-восвѡщенницы-ти: (Ный) нѣмамы (дрѡгый) царь освѣнь Кесарѡ. И тогазъ имъ го прѣдаде, да сѡ распне.

ЕВАНГЕЛІЕ НЕТО:

Отъ Матѡеѡ, зачало 111.

Въ оноѡ вѣмѡ Иуда, който прѣдаде Исуса, като (го) видѣ осѡжденъ, расѡа сѡ и вѡрнѡ три-десеть-тѣ сребреницы на първосвѡ-щенницы-ты и старѣйшины-ты, И казѡваше: Озгрѣшихъ че прѣда-дохъ кръвь неповинна. А тѣ рѣ-коха: Намъ цю (ни ѣ)? глѣдай ты. И като хвѣри сребреницы-ты въ храма, излѣзе, и отиде та сѡ овѣси. А първосвѡщенници-ти зѣ-ха сребреницы-ты, и рѣкоха: Не ѣ простено да гы тѡримъ въ храм-сѡ-та касѡ; понеже сѡ цѣна на кръвь. И като сѡ сѡвѣтѡваха, кѡ-пиѡа сѡ тѣхъ нивѡ-та грѡнчарсѡа, за погребѡваніѡ на странны. За това сѡ нарече онази нивѡ Кръв-на нивѡ и до днесъ. Тогази сѡ ис-пѡлни речено-то отъ Іереміѡ про-рока, който казѡва: “И зѣха три-десеть-тѣ сребреницы, цѣна-та на

осѣненныѡ,